

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
dziedzina: sztuka

Poznań 15.04.2023 roku

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pana mgr KRZYSZTOFA NOWICKIEGO

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki,

wszczętym przez Radę ds. Stopni

Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

Podstawowe dane o doktorancie

Pan mgr Krzysztof Nowicki urodził się

W latach 2008-2013 był On studentem na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Dyplom uzyskał w Pracowni prof. Teresy Myszkin. W semestrze zimowym 2010/11 w ramach programu Erasmus studiował na Wydziale Malarstwa Uniwersytetu Marmara w Stambule. Od 2019 roku jest uczestnikiem Szkoły Doktorskiej na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

Wybrane wystawy indywidualne:

2022 - „Fałda”, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot

2019 - „Niepamięć”, Galeria MS44, Świnoujście

2019 - „Rozkład nie jest gwarantowany”, Galeria Jedna Druga, Szczecin

2018 - „Skażenie”, Kolonia Artystów, Gdańsk

2016 - „Adoracje”, Galeria Żak, Gdańsk

2015 - „Obraz. obj”, Galeria Sztuki Współczesnej BCK, Brzeg

2015 - „Wieszajmy artystów każdego dnia”, Nowa Kolonia Artystów, Gdańsk

2015 - „Martwa Natura z przesadą”, Galeria Kuratorium, Warszawa

Wybrane wystawy zbiorowe:

2022 - „Bujność”, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie

2022 - „Pull the Trigger”, Gdańska Galeria Miejska

2022 - „Kryzys twarzy”, Galeria Miejska we Wrocławiu

2021 - „Ciężkie czasy”, BWA Bydgoszcz

2021 - „Harte Zeiten” (Ciężkie czasy), Galeria Port 25, Mannheim

- 2021 - „Ziemia szaleńczo ukochana”, Galeria Ul, Gdańsk
- 2020 - Kolekcja- Zestaw 03, Kolonia Artystów, Gdańsk
- 2020 - „Dialektyka obrazu”, Galeria ArtHub, Łódź
- 2019 - „This is the men’s world”, Kolonia Artystów, Gdańsk
- 2019 - „Nazywam się czerwony”, PGS, Sopot
- 2019 - „Młode malarstwo polskie”, Muzeum Narodowe w Gdańsku - Oddział Sztuki Nowoczesnej, Gdańsk
- 2019 - III Triennale Sztuki Pomorskiej, PGS, Sopot
- 2018 - „Co słyszeć?”, Wielka Zbrojownia, Gdańsk
- 2017 - 4. Gdańskie Biennale Sztuki, Gdańska Galeria Miejska 2, Gdańsk
- 2016 - „A co ty robisz dla malarstwa?”, 12. konkurs im. Gepperta, Galeria Awangarda BWA Wrocław
- 2016 - „Znajomi znad morza”, Kamienica przy Rynku 25, Wrocław
- 2016 - „Wśród Twarzy”, PGS, Sopot
- 2016 - „Przez Pryzmat”, Galeria Neon, Wrocław
- 2015 - „Płynne tożsamości”, IS Wyspa, Gdańsk
- 2015 - „Przez Pryzmat - Odsłona druga”, Galeria Miejska Arsenał, Poznań
- 2014 - „Snap to Grid”, Los Angeles Center for Digital Art, Los Angeles, USA
- 2014 - „Outside®”, Gare de Strasbourg, Strasbourg, Francja
- 2014 - „Welcome to the Artist Home”, HK Arts Centre, Hong Kong
- 2014 - „NO TITLE”, Galeria Art Affairs, Gdańsk
- 2014 - „Przez Pryzmat”, Pałac Sztuki, Kraków

2013 - 23. Ogólnopolski Przegląd Malarstwa Młodych PROMOCJE 2013, Legnica

2013 - „Malarstwo Językiem Uniwersalnym”, Centrum im. L. Zamenhofa, Białystok

2013 - “Pokuszenia” - Krzysztof Nowicki i Cyryl Polaczek, Galeria przy Teatrze,
Warszawa

2013 - III Przegląd Młodej Sztuki “Świeża Krew”, wystawa pokonkursowa, Galeria
Socato, Wrocław

2013 - “Nowy Obraz/Nowe Spojrzenie”, wystawa pokonkursowa, MOS, Gorzów
Wielkopolski

2012 - “Bliskoznacznie”, Galeria Sztuki Współczesnej MD_S, Wrocław

2012 - III Ogólnopolskie Triennale „Granice Rysunku”, Galeria Miejska, Rzeszów

2011 - „Twarzą w twarz”, Zejman, Gdańsk

2011 - „Wystawa młodej sztuki”, Królewska Fabryka Karabinów, Gdańsk

Nagrody, stypendia i inne:

2019 - Grand Prix III Triennale Sztuki Pomorskiej, PGS, Sopot

2019 - Nominacja do Nagrody Miasta Gdańska dla Młodych Twórców Kultury

2014 - Artist Home Base, rezydencja artystyczna, Hong Kong Art Centre, Hong Kong

2013 - Grand Prix w konkursie “Artystyczna Podróż Hestii” - stypendium w Nowym
Jorku

2013 - Wyróżnienie Honorowe konkursu Fundacji im.F.Eibisch, Warszawa

Prace w kolekcjach:

2022 - „M jak Malarstwo” Kolekcja mBanku

2019 - Kolekcja Muzeum Narodowego w Gdańsku, Fundusz Basila Alkazziego i

Halimy Nałęcz

2018 - Kolekcja Fundacji Kolonia Artystów

2016 - Imago Mundi - Kolekcja Luciano Benettona

2014 - Kolekcja Hong Kong Art Centr

Ocena pracy doktorskiej

I właśnie praca doktorska Pana Krzysztofa Nowickiego pt. „Spaniel atakujący bażanta” i z podtytułem: „Praktyki w kontekście terażniejszości czyli o współczesnym baroku”, wobec powyższych fascynacji staje się przekazem badawczym w relacji wątku tradycji – historii sztuki do kondycji współczesnego świata. Wobec analiz i przekazów tych prądów to z tamtego okresu doktorant przywołuje i stawia właśnie te analogie do dzisiaj funkcjonujących mechanizmów – przemian społeczno-kulturowo-politycznych. Dostrzega On podobieństwo obecnego – współczesnego baroku z metamodernizmem. Tworzy dlatego zestawy prac – serii prac malarskich w technice olejnej na płótnie oraz obiekt z weluru z tytułami tożsamymi z ich pierwowzorami. Bazuje na dziełach ukazujących tradycyjne pojmowanie historii baroku. Dokonując na tych znanych – bardziej czy mniej dziełach zabiegu dekonstrukcji otwiera je na inne konteksty oraz znaczenia. Takie nowe już współczesne przesłanie tworzy nową – właśnie własną opowieść. Takie założenie pozwala również doktorantowi wpisać się w tę powyższą metamodernistyczną wrażliwość. Tak więc granice każdego prezentowanego dzieła w ich treści pogłębiają się, przesuwiają się i stają się pewną frapującą tajemnicą dla

widza, którego autor zaprasza i wciąga w swoją artystyczną intrygę. Przy okazji pozwala mu na historyczną asocjację – swoisty dialog z dawnymi mistrzami. Doktorskie obrazy ewoluują – od przywołania zapisu oryginału – do interpretacji poprzez różne zabiegi formalne służące nowym treściom – poprzez jakby rozbicie, upłynnienie czy nawet rozkład form i kodów obrazów. Taka przemyślana ingerencja stanowi istotę badawczego pola tego doktoratu. Autor wzbudza przez to ciekawość i intryguje odbiorcę, który z całą pewnością pragnie łączyć sugerowane gesty malarskie czy tropy w nową historię – nową całość. Ten zabieg autora – by z jednej strony ukazać czy sugerować rozpad materii, aby z drugiej strony zrozumieć proces w czasie – staje się również granicą pomiędzy tradycyjną – znaną przeszłością, a dynamiczną, nową rzeczywistością w relacji oglądanego spokojnie dzieła w muzeum do – dziejących się często – właśnie – bardzo dynamicznie – ale i destrukcyjnie współczesnych wydarzeń na ziemi, gdyż w różnych krajach pojawiają się te treści, które stają się istotą doktoratu. Obrazy tradycyjne – teraz stają się polem do komentarzy czy spostrzeżeń na temat zmieniającego się świata. A w nim toczy się walka właśnie o duszę widza – obywatela, któremu jedni chcą zapewnić poznanie prawdy, a drudzy chcą go jej pozbawić. Gdy jedni mówią i działają z przejęciem i troską o stan zagrożenia naszej planety, to drudzy... tylko mówią. Motywy są różne w zależności jak i jakie korzyści pragnie uzyskać dzisiaj dany polityk czy jego partia – czy światowe korporacje. Ten barokowy dualizm doktoranta bardzo czuję i utożsamiam się z nim w trosce, w drodze każdego z nas rozpiętego pomiędzy życiem a śmiercią. Pomiędzy dynamicznym rozwojem czy progresem społeczeństw, a

częstym, niestety stanem niepowodzenia czy nawet katastrofy. I w tym szerokim przedziale pozytywnych energii ludzkich, swoistych witalności dla życia, dla dobra bytu – na drugiej stronie pojawiają się te doktorskie tematy z ciemnej strony rejonów, zakamarków czy mroków duszy ludzkiej. Dynamika rozwoju połączona z pragnieniem bogactwa za wszelką cenę odbywająca się kosztem – czy to – katastrof ekologicznych czy wymierających gatunków zwierząt jest tematem bardzo wnikliwie analizowanym przez Krzysztofa Nowickiego. Teatralność i rytualizm w kulturze łowieckiej z jednej strony, a z drugiej dobre pole walki o status społeczny tej kategorii ludzi tworzą scenę na prezentację w/wym. problemów związanych – czy to z pychą ludzką czy głupotą czy po prostu okrucieństwem ludzkim. W 1-szej pracy doktorskiego cyklu obraz pt. „Autoportret jako myśliwy” i kolejne 2,3 oraz następne pt. „Filip IV w stroju myśliwskim” , „Kardynał infant Ferdynand w stroju myśliwskim” czy „Polowanie na niedźwiedzia” czy „Spaniel atakujący bażanta” odnoszą się do sfery cierpień zwierząt, do brutalnego, dokonywanego na nich gwałtu, wciąż ukazywanego okrucieństwa, które tylko człowiek może zadać. Bo niestety tylko człowiek na tyle może się wznieść często na ile może się również upodlić. A ostatnia Autora praca z cyklu pt. „Pomnik konny Ludwika IV” dobrze prezentuje cały ten mroczny temat polowań ludzkich. Zasłona tego pomnika – barokowa czarna tkanina, pomnika będącego symbolem, który już nie istnieje ale autor przywraca go do życia inaczej – nie z brązu ale z weluru – staje się znakomitą przesłaniem dla tematu całego doktoratu. Oto z symbolu megalomanii i wokół niego toczą się zmagania tych, co naprawdę chcą powstrzymać szaleństwo, z tymi, co tymi

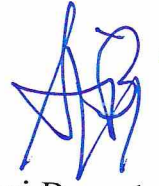
uczuciami gardzą dla szkodliwych, okrutnych prymitywnych przyjemności. W tej codziennej walce o postęp, godny czas dla istot – braci mniejszych dla osiągnięcia małych czy większych sukcesów wspieram doktoranta. Te poruszane problemy Krzysztofa Nowickiego są mi bardzo bliskie – i bez strachu o posądzenie o tani sentymentalizm śledzę z Nim i czynię jak mogę to oczekiwane dobro. W przestrzeni społecznej działania potrafi doktorant wyczuwać te znaki i analogie oraz wartości, które widzi może konfrontować ze sobą i może wejść z nimi w dialog.

Konkluzja

Ta uniwersalność przekazu ale i rozpoznawalność zapisu Autora są dla mnie wartościami, które spełniają wymogi ustawy dotyczące stwierdzenia, że jest to – ten doktorat – oryginalnym dokonaniem artystycznym. Wnosi swój wkład na bazie uniwersalnego teraz przekazu i przeżyć zagęszczonych w naszej wyobraźni. A praca pisemna oraz zestaw prac malarskich z pomnikiem tworzą bardzo spójny przekaz, który daje mi panoramę stanu myślenia i siły wyborów autora. Pan Krzysztof Nowicki posiada bardzo dobry warsztat malarski – plastyczny, który pozwala mu na wartościową realizację każdego zamierzenia twórczego. To twórcze myślenie i dążenie do celu objawia się u niego przekazem, który może zmienić deklaracje dzisiejszych dysydentów w konkretne osiągnięcia. Choć sytuacja wciąż jest daleka od satysfakcji, to jednak doktorant – mam pełne przekonanie, że dociera przez formę swoich doktorskich prac – nowych symboli do praobrazów, treści i uczuć, na które nakłada nowe spojrzenie na naszą współczesną kulturę. Dlatego podsumowując recenzję z całym przekonaniem stwierdzam, że swoją postawą oraz pracą doktorską,

a więc umiejętnościami oraz otwartym badawczym umysłem Pan mgr Krzysztof Nowicki zasługuje na przyznanie jemu stopnia doktora.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz